

10. 10. 2022.

KANCELARIA SENATU

03980200682181
RPW/23997/2022 P zał. 1
2022-10-14 rej.

Do:

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 6/8

00-302 Warszawa

PETYCJA

Na mocy przyjętego przeze mnie prawa do składania petycji do organów władzy publicznej, określonego w art. 63 Konstytucji RP oraz w Ustawie z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz. U. poz. 870), składam do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej petycję, w interesie skrajnych oraz ich rodzin, a także w interesie i dla dobra wymiaru sprawiedliwości, mając na względzie wypełnienie obowiązku państwa polskiego do niczym niezachwianego prawa do życia rodzinnego (w tym wypadku skrajnych oraz ich najbliższych rodzin), o podjęcie stosownych działań legislacyjnych zmierzających do modyfikacji brzmienia przepisu art. 105 b kodeksu karnego wykonawczego, wprowadzonego w obecnym brzmieniu ustawą z dnia 5 sierpnia 2022r. o zmianie ustawy kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2022r., poz. 1855), poprzez wykreślenie z jego treści, że skrajny ma prawo do skontaktowania z samolubującym aparatem telefonicznego łączenia (lub innymi) oraz w wyjątku, i dopisanie, że skrajny ma prawo do skontaktowania z samolubującym aparatem telefonicznego jeden raz w ciągu dnia, w celu kontaktu z najbliższą rodziną, tak jak to miało miejsce do czasu wprowadzenia obecnego brzmienia art. 105 b k.k.w., w § 24 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2016r. w sprawie regulaminu

organizacyjno - porządkowego wykonywania heavy porbaczenie ustawy (Dz. U. z 2016r., poz. 2231).

UZASADNIENIE

Ustawodawca z dniem 5 sierpnia 2022r. wprowadził Ustawę o zmianie Ustawy kodeksu heavy wykonawczy (Dz. U. z 2022r., poz. 870), w której zmienić dotychczasowe brzmienie przepisu art. 105b w taki sposób, że ograniczył prawo skazanych do skontaktowania z samoinicjującym aparatem telefonicznym do jednego razu w tygodniu, co w dwustyczny sposób ograniczyło prawo skazanych do życia wodinnego i kontaktu z najbliższymi wodinnymi, co w konsekwencji jest całkowitym zaprzeczeniem resocjetyzacji i readaptacji społecznej skazanych, o czym mowa chociażby w art. 67 k.k.w.

Tym bricieniem, ustawodawca naruszył prawa skazanych (którzy są również obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej), określone zarówno w Konstytucji RP jak i ratyfikowanych przez Polskę umowach międzynarodowych, które stanowią część porządku prawnego w Polsce, z którymi stanowią i gwarantują o prawie do życia wodinnego.

Art. 8 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej.

"Ujęte w art. 8 ust. 1 Konstytucji RP sformułowanie, w myśl którego Konstytucja RP jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej, oznacza, że wszystkie akty prawne powinny być zgodne z Konstytucją RP. Dotyczy to aktów stanowienia i stosowania prawa. Wskaz zgodności obejmuje też faktyczne działania organów władzy publicznej podejmowane na podstawie i w granicach prawa. W odniesieniu do organów stanowiących prawo, zasada niedłudności Konstytucji RP oznacza zatem stanowienie nowym prawem niezgodnych z Konstytucją RP" (Konstytucja RP, Komentarz, T O T I, M. Jędrzej, L. Basak, str. 313, p. 18).

Idąc dalej, w kontekście istoty żądania niniejszej petycji, należy odnieść się do prawa konstytucyjnego odnoszącego się do wodinności (art. 18 Konstytucji RP) i prawa

do życia wodinnego (art. 47 Konstytucji RP).

Art. 18 Konstytucji RP stanowi, iż m.in. wodzina znajduje się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej.

„Prawo wodzine jest gałęzią prawa, której problematyka znajduje swe odzwierciedlenie w ugrupowaniach Konstytucji RP ze względu na fakt, że grupa wodzina ma niewątpliwie znaczenie dla bytu i funkcjonowania społeczeństwa jako naturalny i niezaprzeczony element struktury społecznej, określony niejedyną miarą podstawową kanonu społeczeństwa” (Konstytucja RP Komentarz, TOP I, M. Szejber, L. Bojczek, str. 477, p. 71)

Ponadto: „Przejawem ochrony i opieki, o której mowa w art. 18 Konstytucji RP, w odniesieniu do wodziny, jest istnienie skierowanego do władz publicznych nakazu prowadzenia odpowiednio skierowanej polityki (...) mającej sprzyjać tworzeniu wódziny i warunków jej funkcjonowania” (zob. wyrok TK z 13.5.2003r., K 33/01, OTK-A 2003, Nr 5, poz. 40)

Wskazuje art. 47 Konstytucji RP gwarantuje obywatelom RP (w tym szereg), prawo do ochrony życia prywatnego i wodinnego.

Pojęcie wodzina rozumie ochronę prawnej skomplikowanej rzeczywistości społecznej będącej sumą stosunków łączących przede wszystkim wodziców i dzieci, choć w pierwszym ujęciu pojęcie wodziny obejmuje także inne relacje powstające na zasadzie więzi krwi (opiniowanie TK z 28.5.1997r., K 26/96, OTK 1997, Nr 2, poz. 13).

„Prawo do poszerzenia życia wodinnego powstaje bowiem w związku z art. 18 Konstytucji RP, stanowisk jego szczegółowe wyznaczenie (zob. wyrok TK z 27.1.1995r., K 1/98, OTK 1995, Nr 1, poz. 3). Dlatego też w opinii TK wskazuje się, że art. 47 Konstytucji RP powinien być odczytany w „kontekście” art. 18 Konstytucji RP (wyrok TK z 26.11.2013r., K 33/12, OTK-A 2013, Nr 8, poz. 123). Ujęcie ochrony prawnej życia wodinnego w art. 47 sprzeczne, że wskazała ona podniesione do rangi niezależnej zasady konstytucyjnej, a tym samym, że państwo wspiera wodzina i nie usuwa bez konieczności w sferę życia wodinnego” (Konstytucja RP Komentarz, TOP I, M. Szejber, L. Bojczek, str. 477, p. 66).

W kontekście konstytucyjnego prawa wynikającego z art. 47, pytający należy
wskazać, że:

„Ochronie podlegają w szczególności takie aspekty życia rodzinnego jak
tworzenie rodziny i maintenance opieka o dzieci i inne, jeżeli żona
mażonkowskie i innych członków rodziny oraz bliskich (zob. wyv. TK z 27.1.1993, K 1/92,
OJK 1993, Nr 1, poz. 3). Zgodnie ze stanowiskiem TK, art. 47 Konstytucji RP zapewnia
ochronę przed ingerencjami, które ograniczają, choćby pośrednio, życie rodzinne, zwłaszcza
w sensie osobistym jak i ekonomicznym” (Konstytucja RP Komentarz, Tom I, M. Szejda, L. Basiak,
str. 1178, p. 63).

W tym kontekście należy odnieść się również do prawa międzynarodowego i ratyfikowanych
przez Polskę umów międzynarodowych, które zgodnie z art. 91 ust. 1 Konstytucji RP, stają się
częścią krajowego porządku prawnego.

Zanim prawa do prywatności uzyskało rangę konstytucyjną, wskazywane interesy podlegały
już szczególnej ochronie na gruncie prawa międzynarodowego. W szczególności na mocy
art. 17 ust. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych. Zgodnie z tym
prezysiem nikt nie może być naruszony na samowolną lub bezprawną ingerencję w jego
życie prywatne, rodzinne, dom czy korespondencje, ani tu w bezprawne zamieszanie jego
człowieka i dobro imię. Ust. 2 tego prezysia przyznaje również każdemu prawo do ochrony
prywatnej przed tego rodzaju ingerencjami i zamieszaniem.

Grzebanie posesowania swego życia prywatnego i rodzinnego, można odnieść również
do art. 7 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, której Polska ma doświadczenie przystąpienia.

Podobnie jak ma to miejsce w innych ratyfikowanych umowach międzynarodowych, również
Europejska Konwencja o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, w art. 8,
odnosi się do prawa do życia rodzinnego. Na jego mocy, każdy ma prawo do posesowania
swego życia prywatnego i rodzinnego, nie ograniczając się do zakazu ingerencji władzy
publicznej, a nadto należąc do państwa doświadczenie przystąpienia, które uznają wskazywane
prawo skutecznym.

Zgodnie z art. 3 Konstytucji RP, Rzeczpospolita Polska przestrzega wiążącego ją prawa międzynarodowego. W związku z tym ustawodawca nie dopuścił nakładzając stawemności podległym, przez legislacyjnych wstąpił ustawy kodelu kawy łobnowy z dnia 5 sierpnia 2020r., ograniczając dwustycznie prawa starych do życia wodinnego, poprzez ograniczenie kontaktów telefonicznych starych z wodinną, do jednego razu w tygodniu.

Oczywiście w treści art. 105 b k.k.w. ustawodawca użył słowa „co najmniej”, jednakże w praktyce Dyktorem Generalnym Sądów Wierennej wydał wewnętrzne polecenie podległym sobie Dyktorom Okręgowym, a ci z kolei podległym sobie Dyktorom Zakładów kawy i awentów śledczych, wobec art. 73 ust. 2 k.k.w., aby w powołkach wewnętrznych Dyktorów Zakładów kawy i awentów śledczych nie pytaowali starych przez do telefonu więcej niż jeden raz w tygodniu.

Sytuacja związana z przedmiotem niniejszej petycji jest sprzeczna również z doświadczeniem powstania do skutecznego resocjalizacji i readaptacji społecznej starych, przewidzianym chociażby w art. 67 k.k.w., ale również z prawem starych do kontaktu ze światem zewnętrznym przewidzianym m.in. w art. 105 k.k.w.

„W interesie zarówno starych, jak i przewidzianego wyłonienia kawy, a następnie jego pomysłowej readaptacji społecznej leży, aby te więzi (wodinne i inne) podtrzymywał i rozwijał, a niekiedy nawet doprowadzał do ich naprzeczenia jeśli zostały zawarte. Wiele zależy zatem od wpływu, że rozpoznanie kontaktu ze światem zewnętrznym, w tym utrzymanie więzi z wodinną, jest niezbędnym warunkiem humanitarnego wyłonienia kawy polepszenia wolności. Stwiernie podkreśla się w literaturze, że ochrona swoboda nawiązania przywrócić w warunkach kolegi Wierennej jest pierwszym pragnieniem prawa, którego jednostka nie może polepszenia na mocy wyroku, a korzystanie z niego ma istotne znaczenie również dla powstania jednostki, jak i wstąpił starych odbywającego kawy polepszenia wolności oraz w sensym kontakcie odnoszącym się do pytałości Wierennej, a więc przede wszystkim jego miejsce we Wierennej wodinnie już po opuszczeniu Zakładu kawy. Z tego względu readaptacyjna wartość regularnych kontaktów Wierennej z jego osobami najbliższymi jest nie do przecenienia” (Kodelu Kawy Łobnowy, Komentarz, Krzysztof Ogólniecki, 4 wydanie, str. 525).

W związku z powyższym proszę do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o wypracowanie tej jedynej zasadnej petycji, i wyrażenie życzenia się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym, czy ograniczenie starym kontaktów telefonicznych z wodniar do jednego numeru w godzinie, o czym stanowi art. 105b ustawy z dnia 5 sierpnia 2022r. kodeks karny kłopotliwy, gdzie przepis art. 105b wchodzi w życie z dniem 17 września 2022r, jest zgodny z art. 18 i 47 Konstytucji RP w zw. z art. 9 i 91 ust. 1 Konstytucji RP i art. 17 MPPOiP, art. 7 KPP i art. 8 EKPC, a także o zasięgnięcie opinii wybitnych konstytucjonalistów w tej materii, i w konsekwencji do zmiany brzmienia przepisu art. 105b k.k.w. w kierunku jego całkowitego usunięcia na wstępie niniejszej petycji.

O wypracowaniu niniejszej petycji, proszę powiadomić mnie pisemnie.